

skat skulle dække den årlige forøgelse på forsvarsbudgettet, og at det samtidig foreslåede forsvarslån skulle dække de eengangsudgifter, der må regnes med i den pågældende periode.“

Loven indgik sammen med en række andre love i *et skatte- og finanspolitisk forlig*, hvis formål var at søge valutastillingen rettet op og at modvirke inflationstendenserne.

Dette forlig, der afsluttedes i november 1950 mellem socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti samt for nogle af lovenes vedkommende tillige det radikale venstre, omfattede ialt følgende love:

1. Lov om udskrivning af en værneskat,
2. Lov om bemyndigelse til optagelse af forsvarslån,
3. Lov om en tillægsindkomstskat for personer for skatteåret 1951—52,
4. Lov om bunden opsparing for skatteårene 1950—51 og 1951—52,
5. Lov om ændringer i forbrugsafgiftslovene og toldloven,
6. Lov om omsætningsafgift af forskellige varer m. v.,
7. Lov om en midlertidig tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v. og
8. Lov om afgift af rejsevaluta m. v.

Som omtalt ovenfor blev forslaget til den førstnævnte af disse love fremsat forud for regeringsskiftet, men først gennemført efter dette med de nævnte ændringer.

Forslagene til de følgende tre love fremkom som resultat af forhandlinger om følgende fire lovforslag, der fremsattes af finansminister *Thorvil Kristensen* på rigsdagens første mødedag efter regeringsskiftet i slutningen af oktober 1950: a. forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af forsvarslån, b. forslag til lov om en tillægsindkomstskat til staten for skatteåret 1951—52 af ikke-forsørgere, c. forslag til lov om merindkomstskat til staten for personer for skatteåret 1951—52 og d. forslag til lov om bunden opsparing for personer for skatteåret 1951—52. Disse forslag skulle senere suppleres med en række forslag om indirekte afgifter.

Efter at de fire nævnte lovforslag (a.—d.) havde været underkastet en indgående l. behandling, henvistes de til et udvalg, med hvilket *finansministeren* drøftede hele den finanspolitiske situation, også med henblik på de bebudede indirekte skatter. Disse forhandlinger resulterede den 17. november i det nævnte politiske forlig, hvorved de foreliggende forslag om direkte skatter m. v. omformedes og der samtidig afsluttedes en mere summarisk overenskomst om de fire forannævnte af-